

Rozhodnutí ESLP ve věci FERNANDES DE OLIVEIRA proti PORTUGALSKU

Stěžovatelčin syn, A. J., narozený roku 1964 trpěl duševní poruchou a závislostí na drogách a alkoholu. Od roku 1984 byl několikrát hospitalizován. Během posledních dvou pobytů v nemocnici mohl strávit několik víkendů s rodinou. Současně však několikrát bez dovolení opustil prostory nemocnice.

Dne 1. dubna 2000 dobrovolně nastoupil do nemocnice poté, co se pokusil spáchat sebevraždu, kdy se neúspěšně pokusil předávkovat léky. Impulsem k pokusu pravděpodobně bylo to, že mu odmítli obnovit, řidičské oprávnění, uváděl, že jeho život už nemá žádnou cenu.

První týden A. J. strávil v nemocnici v restriktivním režimu, a to přes to, že jeho hospitalizace byla dobrovolná. Celý den musel nosit pyžamo a nesměl opustit uzavřené oddělení nemocnice, ze zdravotnické dokumentace bylo zjištěno, že i přes uvedený režim A. J. dne 3. 4. 2000 nemocnici opustil a vydal se domů. Do nemocnice A. J. zpět přivezl jeho švagr přibližně ve 12:30 stejného dne.

V průběhu druhého a třetího týden hospitalizace s ohledem na zlepšení zdravotního stavu A. J. došlo k uvolnění režimu. A. J. mohl opustit uzavřené oddělení a měl volný pohyb po nemocniční zahradě (volně dostupná). V průběhu hospitalizace měl A. J. dvě víkendové propustky.

O první propustce nejsou uváděny žádné komplikace. Dne 25. dubna 2000 strávil A. J. velikonoce doma s rodinou, ačkoli to lékař nedoporučil, rodina propustky nerozporovala. Během tohoto víkendu se opil natolik, že s ním stěžovatelka musela navštívit pohotovost. Následně byl poslán zpět do nemocnice. Dne 26. dubna 2000 byl celý den pod lékařským dohledem, po medikaci se jeho stav zlepšil. Dne 27. dubna 2000 byl podle nemocničního personálu A. J. klidný, naposledy byla jeho přítomnost zaznamenána při podávání svačiny kolem čtvrté hodiny odpoledne. Kolem sedmé hodiny se A. J. nedostavil k večeři, proto byla hlavní sestra informována o jeho nepřítomnosti. Nemocniční personál bez úspěchu prohledal nemocniční prostory. Kolem osmé hodiny večerní nemocnice informovala stěžovatelku o nepřítomnosti jejího syna. V témže čase nahlásila zmizení i policii. Následně bylo zjištěno, že zhruba v půl šesté spáchal sebevraždu skokem pod vlak nedaleko nemocnice.

Stěžovatelka podala žalobu na náhradu majetkové i nemajetkové újmy, v níž tvrdila, že personál nemocnice postupoval nedbale, neboť její syn měl být vzhledem k předchozímu pokusu o sebevraždu i s ohledem na tendence k útěku pod přísnějším dohledem a mělo mu být zabráněno v opuštění nemocnice. Vnitrostátní soudy stěžovatelčinu žalobu zamítly, neboť nemocnici neshledaly odpovědnou za smrt syna stěžovatelky. Soudní řízení trvalo od roku 2003 do roku 2014.

Došlo k pochybení, když A. J. bylo umožněno opustit nemocnic a tím vykonat sebevraždu?

1 zcela určitě nedošlo k pochybení. 10 zcela určitě došlo k pochybení.